



مناسب سازی بافت های تاریخی فرسوده واجد ارزش (نمونه موردی محله شاهرکن الدین دزفول)

علی اصلاح چی*^۱، صبا میردریگوندی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر Ely.eslahchi@yahoo.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر Saba.mir67@yahoo.com

چکیده

بافت های تاریخی شهرها، ارائه کننده هویت، تاریخ و فرهنگ هر منطقه هستند و گاه اهمیت برخی از این بافت ها در سطح هویت ملی مطرح می شود. اما در سال های اخیر و با پیشرفت روزافزون علوم و فنون و توسعه صنعتی، شهرهای تاریخی بیش از سایر شهرها تحت تأثیر نتایج منفی متأثر از این پدیده بوده اند، چنانکه این تحولات سریع و ناگهانی توسعه شهر سبب شده است که نوعی عدم تعادل و تناسب میان بافت جدید و تاریخی شهر به وجود آید و ارتباط بین این دو بافت، به تدریج در حال از هم گسیختگی شود. از طرفی واقعیت های زندگی مدرن امروزی و تأثیر آن بر علایق و نیازهای انسانی و متعاقباً بالا رفتن سطح مطلوب زندگی باعث شده است که بافت های تاریخی شهرها، رفته رفته رونق گذشته خود را از دست بدهند و به مکان هایی ناامن و نامطلوب و عاری از کیفیت های مناسب برای زندگی شهری امروزی تبدیل گردند. به همین منظور این پژوهش با در نظر گرفتن بهترین شرایط مطلوب برای یک زندگی مرفه در سطح بالا برای محله شاهرکن الدین دزفول بدنبال مناسب سازی و همچنین برقراری پیوند بین بافت تاریخی و زندگی مناسب امروزی برقرار نماید. در پایان با ارائه ضوابط پیشنهادی از سه منظر کالبدی، ترافیکی و کاربری زمینه را برای مناسب سازی این بافت فراهم می نماید.

واژگان کلیدی: مناسب سازی، بافت تاریخی، بافت فرسوده، محله شاهرکن الدین، دزفول.